

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/105/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115000161
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115000161.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušan Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanej A. W., nar. XX.X.XXXX v P. V., trvale bytom P. K. B., V. Z. XXXX/XX, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. februára 2016, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 0T/29/2015 zo dňa 7. októbra 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaná A. W. odsudzuje podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 3, 8 Tr.zák. s použitím § 39 ods. 1 Tr.zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 0T/29/2015 zo dňa 7. októbra 2015 bola obžalovaná A. W. uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že dňa 11.06.2015 v čase o 07.40 hod v Dubnici nad Váhom, na ul. R. XXXX/ X v OD TESCO, zobrala na predajnej ploche z vystaveného pultu 1 ks alkoholického nápoja a tento tovar si vložila do nákupného vozíka pričom ako prichádzala k informačnému pultu tak si túto fľašku preložila do svojej tašky, ktorú mala cez rameno a bez zaplattenia tovaru prešla popri informačného pultu za pokladničnú zónu a smerovala von z obchodného domu, následne bola zastavená pracovníkom SBS, ktorým bola požiadaná o vydanie odcudzeného tovaru, pričom odcudzený tovar 1 ks alkoholického nápoja Borovička Slovenská 0,5 l dobrovoľne vydala nepoškodený, čím spôsobila škodu spoločnosti TESCO STORES SR, a.s., Kamenné nám. 1/A, 815 61 Bratislava, IČO: 31321826, na odcudzenom tovare vo výške 4,39 €, obžalovaná A. W. dňa 03.10.2014 v čase o 15.20 h v potravinách Coop Jednota v obchodnom dome FIX v Dubnici nad Váhom spáchala priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1) zákona SNR č. 372/1990 Zb., za čo jej bola príslušníkom Mestskej polície Dubnica nad Váhom uložená bloková pokuta vo výške 30 €, prevzala blok na pokutu nezaplattenú na mieste č. AB XXXXXX, pričom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.10.2014, taktiež obžalovaná A. W. bola Okresným súdom Trenčín odsúdená trestným rozkazom, spisová zn. 0T 12/2015 zo dňa 12.03.2015 s právoplatnosťou dňa 12.03.2015 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) a ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pričom jej bol uložený trest odňatia slobody podmienene na 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok 6 mesiacov do 12.09.2016. Za to bola odsúdená podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. v spojení s § 54 Tr.zák.

s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák. s prihladením k § 36 písm. l/ Tr.zák., k § 37 písm. m/ Tr.zák. v spojení s § 43 Tr.zák. na ďalší trest povinnej práce v trvaní 60 hodín, vykonanie ktorého bolo obžalovanej uložené podľa § 55 ods. 1 Tr.zák. najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu a podľa § 55 ods. 3 Tr.zák. bola obžalovanej uložená povinnosť vykonávať trest povinnej práce osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu. Podľa § 55 ods. 1 Tr.zák. v spojení s § 51 ods. 4 písm. h/ Tr.zák. bola obžalovanej uložená počas výkonu trestu povinnej práce povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa ochrannému protialkoholickému liečeniu ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože bol včas písomne napadnutý odvolaním prokurátora v neprospech obžalovanej. V písomných dôvodoch odvolania prokurátorka uviedla, že s aplikovaným názorom sudcu pre prípravné konanie sa nie je možné stotožniť. Prokurátorka poukázala na to, že obžalovaná bola v minulosti od mesiaca apríl 2014 doposiaľ päťkrát súdne trestaná. Paradoxom odsúdení je skutočnosť, že vo všetkých piatich prípadoch bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 Tr.zák. Za spáchanie trestných činov boli uložené obžalovanej v predchádzajúcich konaniach s právoplatnosťou dňa 29.5.2014 - trest povinnej práce vo výmere 40 hodín, s právoplatnosťou dňa 3.2.2015 - trest povinnej práce 200 hodín, s právoplatnosťou dňa 4.3.2015 - upustenie od uloženia súhrnného trestu s poukazom na predchádzajúce odsúdenie, s právoplatnosťou dňa 12.3.2015 - rovnako upustenie od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie a s právoplatnosťou dňa - 12.3.2015 trest odňatia slobody podmienene na 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 6 mesiacov. Prokurátorka poukázala na to, že obžalovanej bol v minulosti opakovane ukladaný trest povinnej práce, ktorý nemal výchovný účinok a nenapíňal tak ani v minimálnej miere úlohu individuálne prevencie. Obžalovaná ako špeciálna recidivistka vo vzťahu k prečinu krádeže podľa § 212 Tr.zák. napriek uloženému trestu, ktorý ešte nevykonala, opakovane kradla, pričom objektom záujmu vo všetkých prípadoch bol alkohol. Táto skutočnosť vyplýva aj z výpisu z registra priestupkov, podľa ktorého sa obžalovaná dopustila taktiež väčšieho množstva priestupkov, vo všetkých prípadoch majetkového charakteru a s výnimkou jedného prípadu sa jednalo o alkoholické nápoje. V zhode s názorom okresného súdu je prokurátorka toho názoru, že obžalovanej je potrebné uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Prokurátorka má za to, že rozsudok okresného súdu, ktorým bol obžalovanej uložený ďalší trest povinnej práce v trvaní 60 hodín s povinnosťou trest povinnej práce vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia trestu so súčasným uložením ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou, je neprimeraný. Preto navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok čo do výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol o uložení trestu odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne uložil obžalovanej podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr.zák. povinnosť podrobiť sa ochrannému protialkoholickému liečeniu ambulantnou formou.

K odvolaniu prokurátora sa písomne osobne vyjadrila obžalovaná. Vo svojom vyjadrení uviedla, že veľmi pekne prosí, aby jej bola uložená podmienka a aktivačné práce. Je z toho psychicky na dne a pomýšľa na najhoršie.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť odvolanie prokurátora, pretože podľa jeho názoru je trest uložený okresným súdom správny a zákonný.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie o odvolaní prokurátora proti napadnutému rozsudku okresného súdu v neprítomnosti obžalovanej podľa § 293 ods. 5 Tr.por. z dôvodu, že obžalovanej bolo upovedomenie o termíne verejného zasadnutia, nariadenom na deň 3.2.2016, doručené dňa 21.12.2015, obžalovaná sa na verejné zasadnutie nedostavila bez ospravedlnenia, pričom v upovedomení o verejnom zasadnutí bola poučená o tom, že ak sa na verejné zasadnutie nedostaví, bude verejné zasadnutie vykonané v jej neprítomnosti.

Krajský súd na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o treste napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. V medziach svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutých výrokov o treste rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto chýb, v odvolaní nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste sa odvolací súd stotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, odôvodňujúcej neprimeranosť uloženého trestu v prospech obžalovanej.

Z vyššie citovaného obsahu odvolania prokurátora nepochybne vyplýva, že prokurátor v podanom odvolaní namietal správnosť výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste obžalovanej. Neprimeranosť uloženého trestu videl v tom, že podľa jeho názoru okresný súd nedostatočne vyhodnotil recidívu obžalovanej.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd dospel k záveru, že i keď obžalovaná spáchala predmetný trestný čin v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za totožný trestný čin, dospel súd k záveru, že vyššie uvedený východný trest bude pre obžalovanú dostačujúci, keďže si obžalovaná zrejme uvedomila a priznala príčinu páchania majetkovej trestnej činnosti, a to závislosť od alkoholických nápojov. Obžalovaná po tom, čo dobrovoľne absolvovala mesačnú ústavnú protialkoholickú liečbu, nespáchala žiadne protispoločenské konanie, čo svedčí o reálnom predpoklade, že takto uložený výchovný trest (s doposiaľ nevykonanými trestami povinnej práce spolu 300 hodín s uloženou povinnosťou spočívajúcou v príkaze podrobiť sa ochrannému protialkoholickému liečeniu ambulantnou formou) pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr.zák., t.j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom.

Podľa názoru odvolacieho súdu takéto odôvodnenie uloženia trestu povinnej práce pri recidíve obžalovanej nezohľadňuje potreby ako individuálnej, tak i generálnej funkcie trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr.zák. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že obžalovaná bola pred spáchaním prejednávaného trestného činu viackrát súdne trestaná tak, ako na to poukázal nielen prokurátor v dôvodoch svojho odvolania, ale aj okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom u obžalovanej ide o špeciálnu recidívu. Je tiež nepochybné, že na obžalovanú v minulosti bolo pôsobené v rámci trestného konania trestami, nespojenými s obmedzením jej osobnej slobody (aj trestom povinnej práce), v poslednom prípade išlo o podmienený trest odňatia slobody. V prejednávanom prípade je nepochybné, že obžalovaná sa aj napriek predchádzajúcim uloženým trestom v trestnom konaní opakovane a navyiac v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia na trest odňatia slobody dopustila trestného činu, za ktorý je v tomto konaní trestne stíhaná. Z uvedeného preto podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s názorom prokurátora vyplýva dôvodný záver, že výchovný vplyv predchádzajúcich trestov nespojených s odňatím slobody na obžalovanú sa minul svojim účinkom, teda nevyvolal u obžalovanej predsavzatie nedopúšťať sa trestnej činnosti. Preto záver okresného súdu, že na odsúdenú napriek uvedeným skutočnostiam môže v prejednávanom prípade výchovne zapôsobiť opakované uloženie ďalšieho trestu bezprostredne nespojeného s odňatím slobody, nemôže byť považovaný za logické vyvodenie skutkových zistení týkajúcich sa ukladania trestu obžalovanej. Na tomto závere podľa názoru odvolacieho súdu nemôže nič zmeniť ani okolnosť, že obžalovaná sa medzičasom mala podrobiť dobrovoľnej hospitalizácii v Psychiatrickej nemocnici vo Veľkom Záluží od 9.7.2015 do 10.8.2015, keďže v čase činu obžalovaná nebola pod vplyvom alkoholu. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil s dôvodmi odvolania prokurátora, v ktorých prokurátor namietal, že trest uložený okresným súdom s poukazom na špeciálnu viacnásobnú recidívu obžalovanej nezodpovedá zásadám pre ukladanie trestu, najmä tomu účelu trestu, ktorým je výchovné pôsobenie na páchatel'a, aby po odsúdení viedol riadny život. Preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste v celom rozsahu.

Na základe preskúmania správnosti skutkových zistení okresného súdu, rozhodných pre uloženie trestu obžalovanej, odvolací súd dospel k záveru, že tieto skutkové zistenia okresného súdu majú oporu vo vykonaných dôkazoch a sú správne. Preto odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené zákonné podmienky podľa § 322 ods. 3 Tr.por., aby po zrušení napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu rozhodol odvolací súd sám.

Odvolačný súd v súvislosti s úvahami rozhodnými pre uloženie trestu obžalovanej považuje za potrebné poukázať na správne zistenia okresného súdu, podľa ktorých obžalovaná bola šesťkrát priestupkovo prejednávaná za priestupky majetkového charakteru. Z odpisu registra trestov GP SR vyplynulo, že obžalovaná bola doposiaľ päťkrát súdne trestaná a vždy za spáchaný trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr.zák. (tzv. drobné krádeže). V dvoch prípadoch jej bol uložený trest povinnej práce v trvaní 40, resp. 200 hodín, ktoré si doposiaľ nevykonala. Následne v ďalších dvoch prípadoch súd upustil od uloženia súhrnného trestu a napokon bola obžalovaná Okresným súdom Trenčín odsúdená trestným rozkazom, sp.zn. OT/12/2015 zo dňa 12.3.2015 s právoplatnosťou dňa 12.3.2015 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, pričom jej bol uložený trest odňatia slobody podmienene vo výmere 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok 6 mesiacov do 12.9.2016.

Na základe správne zistených skutkových okolností okresným súdom, odvolací súd dospel k záveru, že u obžalovanej sú dané dve poľahčujúce okolnosti, a to že sa k spáchaniu trestného činu priznala a trestný čin úprimne oľutovala v zmysle § 36 písm. l/ Tr.zák. a svojím postojom v trestnom konaní, najmä vyhlásením o vine, napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom v zmysle § 36 písm. n/ Tr.zák. Na druhej strane obžalovanej priťažuje okolnosť, že pred spáchaním predmetného trestného činu bola už odsúdená za iné trestné činy v zmysle § 37 písm. m/ Tr.zák. Z uvedených dôvodov odvolací súd ustálil, že u obžalovanej prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, z ktorého dôvodu sa u obžalovanej znižuje o jednu tretinu horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 2, 3 Tr.zák. Preto s poukazom aj na ustanovenie § 212 ods. 3 Tr.zák. zákonom ustanovená trestná sadzba odňatia slobody u obžalovanej predstavuje výmeru 6 mesiacov až 26 mesiacov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Vychádzajúc z vyššie uvedenej výmery trestnej sadzby, z poznatkov o osobe obžalovanej a z okolností prípadu, odvolací súd na základe aplikácie aj vyššie citovaných ustanovení dospel k záveru, že účel trestu u obžalovanej môže účinne splniť s poukazom na vyššie uvedené dôvody zrušenia napadnutých výrokov o treste rozsudku okresného súdu iba nepodmienečný trest odňatia slobody, avšak uložený podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. vo výmere pod dolnou hranicou trestu ustanoveného Trestným zákonom. K tomuto záveru viedli odvolací súd tiež tá okolnosť, že aj v danom prípade išlo o drobnú krádež s veľmi malou výškou škody. Odvolací súd vzal tiež do úvahy, že u obžalovanej ide o opakovanie prakticky toho istého deliktuálneho konania, k odcudzeniu fľaše alkoholu, pričom vzhľadom na odstup týchto deliktov je zrejme, že nejde o dôsledky nejakej závislosti, keďže existencia takejto súvislosti by podľa názoru musela viesť k opakovaniu takýchto činov v podstatne kratších intervaloch. Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaná zatiaľ nejaví známky takej kriminálnej narušenosti, ktorá by bola ťažko napravitelná a z ktorého dôvodu by mala byť u obžalovanej realizovaná najmä represívna stránka trestu. Podľa názoru odvolacieho súdu k opakovaniu trestnej činnosti u obžalovanej došlo zrejme aj z dôvodu opakovaného ukladania takých druhov trestu, ktoré obžalovaná nepovažovala za postih a ktoré tresty ju z toho dôvodu dostatočne nemotivovali prehodnotiť svoj postoj k páchaniu drobných krádeží a vyvarovať sa do budúcnosti takéhoto konania.

S poukazom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. pre uloženie trestu odňatia slobody obžalovanej vo výmere pod dolnou hranicou ustanovenou v § 212 ods. 3 Tr.zák. Podľa názoru odvolacieho súdu trest odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov, ktorý bude musieť obžalovaná aj vykonať, je spôsobilý dostatočne zapôsobiť na obžalovanú, aby jej zabránil v páchaní trestnej činnosti a zároveň ju do budúcnosti odradil od páchania ďalšej trestnej činnosti. Preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že rozhodnutie o zaradení obžalovanej na výkon trestu odňatia slobody vychádza zo skutočnosti, že obžalovaná doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.